

VIU
L'ÒPERA! **BILLY BUDD** Benjamin Britten

AUDITORI DEL CÈNTRIC ESPAI CULTURAL

Divendres 12 de maig | 17.30 h

Enregistrat el 2017 al Teatro Real de Madrid

Durada 174 minuts (amb intermedi)

EQUIP CREATIU

Direcció d'escena
Deborah Warner

Escenografia
Michael Levine

Vestuari
Chloe Obolensky

Il·luminació
Jean Kalman

Coreografia
Kim Brandstrup

Direcció musical
Ivor Bolton

Cor i Orquestra
titulars del Teatro Real

REPARTIMENT

Billy Budd
Jacques Imbrailo

Capità Vere
Toby Spence

John Claggart
Brindley Sherratt

Mr Redburn
Thomas Oliemans

Mr Flint
David Soar

Tinent Ratcliffe
Torben Jürgens

Red Whiskers
Christopher Gillet

Donald
Duncan Rock

PRESENTACIÓ

Soledat i injustícia en alta mar

Billy Budd és una òpera amb música de Benjamin Britten, estrenada originàriament al Covent Garden de Londres el desembre de 1951. El llibret, basat en l'obra homònima de Herman Melville, va ser escrit per dos amics de Britten, E. M. Forster (autor de les cèlebres novel·les *Pasatge a l'Índia* i *Una habitació amb vistes*) i Eric Crozier, cofundador amb Britten del festival de música clàssica d'Aldeburg.

Compositor, director d'orquestra i pianista, Britten està considerat un dels millors autors musicals de la segona meitat del segle XX, així com el màxim exponent de la música operística anglesa d'aquest període. De la dotzena d'òperes que va signar, *Billy Budd*, juntament amb *Peter Grimes* i *Otra vuelta de tuerca*, han esdevingut els seus títols més exitosos.

Interpretada exclusivament per personatges masculins, l'obra està explicada a mode de flashback, amb una estructura cinematogràfica que narrativament està construïda com un engranatge perfecte. L'argument de *Billy Budd* encarna una constant en l'obra de Britten, com és atorgar el protagonisme a personatges que representen el concepte d'antiheroi. Aquí, el jove mariner Billy, un home bo, generós i estimat per tots, esdevindrà una víctima innocent, destinat a morir injustament. Sota una atmosfera marítima cruel, el conflicte entre l'individu i la col·lectivitat surt a la llum amb una intensitat dramàtica que, musicalment, es plasma en passatges extraordinaris, com l'escena del comiat del protagonista. *Billy Budd* ens regala una partitura commovedora i tràgica, amb el segell d'excel·lència d'un músic cabdal en el repertori musical del segle passat.

Un *Billy Budd* visceral i profund en el Bicentenari del Teatro Real

Coproduïda entre el Teatro Real i l'Òpera Nacional de París, l'estrena de *Billy Budd* a Madrid el 2017 va suposar un dels grans esdeveniments del Bicentenari del teatre operístic madrileny.

La britànica Deborah Warner, un dels grans noms de la direcció escènica actual, signa aquesta producció, que emfatitza el costat més visceral i profund de l'obra de Britten. Amb una escenografia que recrea la sensació de ser en un vaixell, que es mou com les oscil·lacions de les onades del mar, el muntatge contribueix a aguditzar l'ambient de soledat dels personatges i les passions, violències i contradiccions que es viuen a bord del vaixell. Un vaixell, l'Indomable, que, amb una mirada incisiva, s'erigeix com una metàfora de la vida i les relacions humanes.

BILLY BUDD

PRÒLEG

El capità Vere reflexiona sobre els records i les experiències viscudes a bord de l'Indomable, i no pot evitar sentir-se culpable per la seva actuació en el cas del jove Billy Budd.

ACTE I

Un matí molt d'hora, quan els mariners estan netejant la coberta del vaixell, el grumet ensopega accidentalment amb l'oficial Bosun, que el condemna a rebre vint fuetades de Squeak, un altre dels oficials a bord. Quan Squeak s'allunya amb el novici arriba una petita embarcació amb els nous reclutes per a l'armada anglesa. En realitat, els nous mariners han estat reclutats a la força en un vaixell mercant proper, i dos d'ells semblen sobrepassats per la situació. En canvi, Billy Budd, un home jove, fort i ben plantat que impressiona tothom, inclús a Claggart, el mestre d'armes, acull la seva nova vida somrient i de manera entusiasta. Pensant que el nou mariner pot estar preparant un motí, Claggart demana als oficials de coberta que li posin les coses difícils a Billy Budd i, al mateix temps, ordena a Squeak que no el perdi de vista. Poc després, el grumet torna de rebre el càstig, casi incapaç de caminar i ajudat per un amic. Billy, que quequeja quan està espantat, es sorprèn per la crueltat del càstig, però confia en què, si segueix les normes, no correrà perill.

El capità Vere gaudeix en la seva cabina bevent amb el tinent primer Redburn i el navegant Flint. Parlen de l'amenaça creixent d'un motí, especialment després de l'aixecament conegut com "l'incident Nore". Malgrat que Vere no té una certesa absoluta, pensa que aquest incident fou més una ficció que una realitat, i que s'ha utilitzat per a difondre les idees revolucionàries franceses.

Vere s'atura un moment per gaudir de les cançons que entonen els seus homes a la coberta. Poc després, el segon tinent anuncia que han entrat en aigües enemigues. Sense que Vere ho sàpiga, els oficials sota coberta tracten Billy Budd amb rudeses i es burlen d'ell. L'oficial Dansker demana a Billy que li porti tabac i aquest li complau amb gust. Quan el jove arriba a la seva llitera troba Squeak tafanejant en les seves pertinences i derroca l'oficial. Incapaç de superar el seu tartamudeig, Billy Budd només pot cridar. Claggart impedeix la baralla imminent. Després d'enviar Squeak a dalt i de que Billy se'n vagi, Claggart revela el seu odi envers Billy: està encegat per la gelosia i resolt a enfosquir l'ànim lluminós del jove. Dona ordres al novici, que faria qualsevol cosa per tal d'evitar un altre càstig, de subornar Billy Budd perquè s'uneixi al motí i es converteixi en el seu líder. Quan el novici aborda Billy durant la nit, aquest queda estupefacte davant la seva petició. Un cop més es mostra incapaç de donar veu a la seva ràbia, i, enfadat, treu el grumet de la seva habitació. Billy li explica a Dansker el que ha passat. Tot i que Billy creu que tothom l'aprecia, Dansker li adverteix que és Claggart qui està darrera dels fets.

ACTE II

Han passat uns quants dies i el vaixell està envoltat en una boira densa. Claggart intenta convèncer el capità Vere de que hi ha risc d'un motí a bord. La seva conversa s'interromp en albirar-se breument un vaixell enemic. Dansker, Billy Budd i diversos mariners més s'ofereixen voluntaris per abordar-lo, però la seva petició és denegada perquè el seu vaixell no pot mantenir el ritme del seu enemic. Claggart reprèn la seva conversa amb el capità Vere i li insisteix que creu que Billy provocarà un motí. Inclús mostra a Vere dues monedes d'or que afirma que són el pagament del jove per reclutar seguidors. Vere segueix sense estar convençut, però crida Billy a la seva cabina per interrogar-lo. Aquest arriba impacient amb la impressió de que serà ascendit. Exultant, suplica al capità el càrrec de timoner. Vere no veu més que lleialtat en el noi i, amb alegria, crida Claggart perquè aclareixi les seves sospites. Quan arriba, Claggart reitera la mateixa mentida davant Billy, qui, de nou, és incapaç d'expressar la seva ira. Reaccionant de manera instintiva, pren un martell i colpeja Claggart en el cap, que cau al terra mort. Atònit, el capità Vere convoca immediatament un tribunal militar urgent.

El tribunal declara culpable Billy Budd i el sentència a mort. Vere ha d'anunciar el veredictes al noi, però és incapaç de comprendre perquè ha de morir un bon home per la mort accidental d'un ésser malèvol. En la seva petita cel·la, Billy rep la visita de Dansker. Aquest li diu que ha organitzat un motí per alliberar-lo, però el jove presoner li demana que ho detingui immediatament. Un motí només portarà la mort de més homes, i no li salvarà a ell del seu destí. Unes hores més tard, Billy escolta la lectura dels articles del codi militar i de la seva sentència. Amb la soga al voltant del coll, crida a Vere: "Déu el beneeixi". Segons després, el terra desapareix sota els seu peus.

EPÍLEG

Després de recordar el sepeli de Billy Budd, Vere, que ara és un vell, se n'adona que l'home bo que ell no va saber salvar el va beneir al final, moments abans de que li prenguessin la vida. Finalment, s'adona de que, a través de la benedicció de Billy Budd, ell ha trobat la veritable bondat i per fi pot estar en pau.

PROPERAMENT

09/06

17.30 h

PROJECCIÓ: TURANDOT

de Giacomo Puccini

AUDITORI